

JCH gouden jubileum

*Jacques Janssen MSC, emerituspastor
en opvolger van pastoor Jan van den Hurk*

JCH is de afkorting van Jongerenkoor Christus' Hemelvaart. Een gewezen jongerenkoor 50 jaar jong of 50 jaar oud. Is dat niet wonderlijk? Wat maakt dit gewezen jongerenkoor zo lang levensvatbaar? Die vraag heb ik me gesteld.

De parochie Christus' Hemelvaart werd opgericht in 1961 met de Zeereerwaarde heer Jan van den Hurk als bouwpastoor. Vrij snel is begonnen met een noodkerk in de Dr. Wierstraat. Het jaar daarop startte al de aanbesteding van de nieuwe kerk en in juli 1964 was de plechtige inwijding en ingebruikname van de kerk.

Het was de tijd van de afronding van het Tweede Vaticaans Concilie. Het motto van paus Johannes XXIII was: 'De kerk bij de tijd brengen.'

Het geloof moest beleefd, gevierd en uitgedrukt worden in eigentijdse taal en vormen. Kinderen, jongeren en volwassenen hebben niet allen dezelfde geloofsbeleving. Zo ontstonden er in de Christus' Hemelvaart een kinderkoor, een jongerenkoor en meer dan één volwassenenkoor. De geloofsbeleving is dus verschillend naargelang leeftijd; bovendien, ze ligt niet vast; ze schuift met de tijd, met de ervaringen die ieder van ons doormaakt of die wij gezamenlijk doormaken.

De Christus Hemelvaart had een rode ringmap met gebeden voor het begin van de viering, de geloofsbelijdenissen, de voorbeden, tafelgebeden en liederen. Met name in de liederen zien we de verschuiving van de geloofsbeleving. Ik noem een paar voorbeelden:

Op bladzijde 144 van de laatste bundel staat:

*'Wat zou de wereld anders zijn
Als er in plaats van leed en pijn
Geluk en goedheid heersen zou
Verbondenheid en goede trouw...
Breek die muren af
Breek de deuren open
Laat er voor de mensen
Hoop op leven zijn.'*

Lied van gelovig verlangen bij alle verdeeldheid en ophitsing tegen elkaar.

Op bladzijde 152 staat:

*'Ik loop met een hand vol woorden
Zij vormen het oude verhaal van mensen ..
Maar als de Heer het huis niet bouwt,
We bouwen, we bouwen voor niets...'*

Het is verstandig bij alles wat wij doen, ook goed naar onszelf te kijken.
Het lied is in een eigentijdse verwoording een variatie op psalm 128.

Op bladzijde 203 staat:

*'Tastend naar licht en hopen op de morgen
Vragen wij jou, die onze namen riep,
Naar het geheim, naar wat ons is verborgen,
Zoeken wij jou, die licht in 't duister schiep.
Ben jij de onrust die ons wakker maakte...'*

De geloofsbeleving in de eerste twee voorbeelden is in relatie tot de wereld waarin wij leven; we zingen onze zorgen en ons verlangen uit.

In het derde voorbeeld wordt een ' jij' toegezongen, op een eerbiedige toon, bijna fluisterend. Het is een lied dat eindigt in een hunkering naar iemand wiens naam we niet hoeven te noemen. Innerlijk beseffen we tot wie we zingen: 'Jij zult er zijn, die licht in 't duister is.'

Ik kom nu terug op de vraag in het begin: Waarin ligt de levensvatbaarheid van JCH? In de eerste jaren heeft het koor de goodwill van de ouderen uit de Chris-tus' Hemelvaartwijk ondervonden. Sommigen vervulden bovendien een rol als koster, acoliet, lid van het pastoraal overleg of de coördinatiecommissie, enzovoort. Later heeft het koor in zijn geheel de overstap gemaakt naar de Elisabethkerk.

Ze hebben elkaar vastgehouden

en samen de verschuivingen en ontwikkelingen doorgemaakt.

Hierin zie ik de kracht van dit koor.

